Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
JEANA RICHARDA DE LA TOURA,
predstavljeni 15. julija 2021 [1]

Zadeva C-408/20 P

Danilo Poggiolini
proti

Evropskemu parlamentu

„Pritožba – Enoten status evropskega poslanca – Evropski poslanec, izvoljen v italijanski volilni enoti – Sprememba pokojninskih pravic, ki jo je določil Evropski parlament – Ugovor nedopustnosti tožbe – Rok zaradi oddaljenosti – Aplikacija e-Curia – Izpodbojni akt – Pojem – Zavezujoči pravni učinki – Vloga o prilagoditvi tožbe – Dopustnost“

I. Uvod

1. Danilo Poggiolini s pritožbo predlaga razglasitev ničnosti sklepa Splošnega sodišča Evropske unije z dne 3. julija 2020, Falqui in Poggiolini/Parlament [2], s katerim je to kot očitno nedopustno zavrglo njegovo tožbo za razglasitev ničnosti sporočila z dne 11. aprila 2019, ki ga je sprejel vodja oddelka za plače in socialne pravice poslancev generalnega direktorata (GD) Evropskega parlamenta za finance in ki se nanaša na prilagoditev zneska pokojnine, ki jo prejema pritožnik, [3] zaradi začetka veljavnosti Sklepa št. 14/2018 Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (urad predsedstva poslanske zbornice, Italija) [4] 1. januarja 2019.

2. To sporočilo, naslovljeno na več nekdanjih poslancev Evropskega parlamenta oziroma njihove pravne naslednike, je bilo predmet številnih tožb, ki jih je Splošno sodišče razglasilo za očitno nedopustne. Sodišče obravnava pritožbe zoper te odločbe, ki so bile izdane istega dne s podobnim besedilom. [5]

[1] Jezik izvirnika: francoščina.

[2] T-347/19 in T-348/19, neobjavljen, v nadaljevanju: izpodbijani sklep, EU:T:2020:303.

[3] Glej točko 16 teh sklepnih predlogov.

[4] V nadaljevanju: Sklep št. 14/2018.

[5] Poleg te pritožbe se hkrati obravnava tudi pritožba 20 nekdanjih poslancev Evropskega parlamenta oziroma njihovih pravnih naslednikov (zadeva Tognoli in drugi/Parlament (C-431/20 P)). Drugi pritožbi sta vloženi v zadevah Coppo Gavazzi in drugi/Parlament (C-725/20 P) ter Santini in drugi/Parlament (C-198/21 P) v zvezi z enakimi sporočili z dne 11. aprila 2019 ali 8. maja 2019. Vloženi sta bili zoper sodbi z dne 15. oktobra 2020, Coppo Gavazzi in drugi/Parlament (od T-389/19 do T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, od T-409/19 do T-414/19, od T-416/19 do T-418/19, od T-420/19 do T-422/19, od T-425/19 do T-427/19, od T-429/19 do T-432/19, T-435/19, T-436/19, od T-438/19 do T-442/19, od T-444/19 do T-446/19, T-448/19, od T-450/19 do T-454/19, T-463/19 in T-465/19, EU:T:2020:494), ter z dne 10. februarja 2021, Santini in drugi/Parlament (T-345/19, T-346/19, od T-364/19 do T-366/19, od T-372/19 do T-375/19 in T-385/19, neobjavljena, EU:T:2021:78). Trenutno poteka pisna faza teh postopkov.

3. Sodišče se mora torej opredeliti glede pogojev, pod katerimi je mogoče vložiti pritožbo zoper sklepe Parlamenta o reviziji pokojnin poslancev Evropskega parlamenta, sprejete v okviru upravnega postopka, ki ni urejen s posebnimi predpisi.

4. Bistvo razprave, ki izhaja iz te pritožbe in pritožbe v zadevi C-431/20 P, ki ju Sodišče obravnava skupaj, se bo nanašalo na pojem „izpodbojni akt“ v smislu člena 263 PDEU. [6]

II. Pravni okvir

A. Poslovnik Splošnega sodišča

5. Člen 56a(1) Poslovnika Splošnega sodišča [7] določa:

„Brez poseganja v primere iz členov 57(2), 72(4), 80(1), 105(1) in (2), 147(6), 148(9) in 178(2) in (3) se vsi procesni akti vlagajo in vročajo prek e-Curie.“ [8]

6. Člen 60 tega poslovnika določa:

„Procesni roki se zaradi oddaljenosti podaljšajo za enkratno obdobje desetih dni.“

7. Člen 81(1) navedenega poslovnika določa:

„V dveh mesecih od vročitve tožbe toženi stranki ta vloži odgovor na tožbo […].“

8. Člen 86(1) tega poslovnika določa:

„Kadar se akt, katerega razglasitev ničnosti se predlaga, nadomesti ali spremeni z drugim aktom, ki ima enak predmet, lahko tožeča stranka pred koncem ustnega dela postopka ali pred odločitvijo Splošnega sodišča, da bo odločilo brez ustnega dela postopka, tožbo prilagodi, da bi upoštevala ta novi dejavnik.“

9. Člen 130(1) Poslovnika Splošnega sodišča določa:

„Če tožena stranka predlaga, naj Splošno sodišče odloči o nedopustnosti ali nepristojnosti, ne da bi odločalo o zadevi po vsebini, vloži predlog z ločeno vlogo v roku iz člena 81.“

[6] Ta pojem je predmet drugega pritožbenega razloga v tej zadevi in prvega pritožbenega razloga v zadevi C-431/20 P. Moja analiza v teh dveh zadevah bo enaka.

[7] Na voljo na spletnem naslovu: https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-11/version_consolidee_rp_propre.pdf.

[8] Člen 1(2)(k) Poslovnika Splošnega sodišča določa, da „je ‚e-Curia‘ računalniška aplikacija Sodišča Evropske unije, ki omogoča vlaganje in vročanje procesnih aktov po elektronski poti“.

B. Odločba e-Curia

10. Člen 6 Odločbe Splošnega sodišča z dne 11. julija 2018 o vlaganju in vročanju procesnih aktov prek aplikacije e-Curia [9] določa:

„Procesni akti, vključno s sodbami in sklepi, se prek aplikacije e-Curia vročijo imetnikom uporabniškega računa v zadevah, v katerih sodelujejo.

Naslovniki vročitev iz prejšnjega odstavka so z elektronskim sporočilom obveščeni o vseh vročitvah, ki so prek aplikacije e-Curia naslovljene na njih.

Procesni akt je vročen, ko naslovnik (zastopnik ali asistent) zahteva dostop do tega akta. Če te zahteve za dostop ni, se šteje, da je akt vročen ob izteku sedmega dne, ki sledi dnevu, ko je bilo poslano elektronsko sporočilo z obvestilom.

[…]“

III. Dejansko stanje

11. Dejansko stanje spora je bilo navedeno v točkah od 1 do 9 izpodbijanega sklepa in ga je mogoče povzeti, kot sledi.

12. Pritožnik je nekdanji poslanec Parlamenta, izvoljen v Italiji. Zato ima pravico do starostne pokojnine, dodeljene na podlagi Pravilnika o povračilu in nadomestilu stroškov poslancem Evropskega parlamenta.

13. Urad predsedstva poslanske zbornice je 12. julija 2018 s Sklepom št. 14/2018 sklenil, da bo v skladu s sistemom prispevkov vnovič izračunal znesek pokojnin nekdanjih poslancev te zbornice za leta mandata, dopolnjena do 31. decembra 2011. [10] Na podlagi tega se je znesek pokojnin, ki se izplačujejo nekaterim italijanskim poslancem, s 1. januarjem 2019 zmanjšal.

14. Parlament je pritožnika z dodatno pripombo v njegovem pokojninskem odrezku za januar 2019 obvestil, da se znesek njegove pokojnine lahko spremeni v skladu s Sklepom št. 14/2018 in da bi taka revizija lahko privedla do izterjave nepravilno izplačanih zneskov.

15. Pritožnik je bil s sporočilom vodje oddelka za plače in socialne pravice poslancev generalnega direktorata Evropskega parlamenta, ki je bilo priloženo njegovemu pokojninskemu odrezku za februar 2019 in ni bilo datirano, opozorjen:

– da je pravna služba Parlamenta potrdila samodejno veljavnost Sklepa št. 14/2018 v njegovem primeru;

– da ga bo Parlament takoj, ko bo od Camera dei deputati (poslanska zbornica, Italija) prejel potrebne informacije, obvestil o novi določitvi pokojninske pravice in izterjal vse morebitne razlike v naslednjih dvanajstih mesecih ter

[9] UL 2018, L 240, str. 72, v nadaljevanju: odločba e-Curia.

[10] V točki 3 izpodbijanega sklepa je navedeno, da preizkus zakonitosti Sklepa št. 14/2018 še poteka pred Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati (pristojni svet poslanske zbornice, Italija).

– da naj bi se njegove pokojninske pravice dokončno določile s formalnim aktom, zoper katerega bo mogoče vložiti pritožbo na podlagi člena 72 sklepa Evropskega parlamenta z dne 19. maja in 9. julija 2008 o izvedbenih ukrepih v zvezi s Statutom poslancev Evropskega parlamenta [11] ali ničnostno tožbo na podlagi člena 263 PDEU.

16. Navedeni vodja oddelka je s sporočilom z dne 11. aprila 2019 [12] pritožnika obvestil, kot je bilo navedeno v njegovem sporočilu iz februarja 2019:

– da naj bi se znesek njegove pokojnine z retroaktivnim učinkom od 1. januarja 2019 od aprila 2019 dalje prilagodil glede na znižanje podobnih pokojnin, ki se v Italiji izplačujejo nekdanjim nacionalnim poslancem v skladu s Sklepom št. 14/2018, in sicer na podlagi načrta za določitev nove pokojninske pravice, navedenega v prilogi k spornemu sporočilu, ter

– da ima za predložitev pisnih pripomb na razpolago 30-dnevni rok od datuma prejema tega sporočila in da se, če pripomb ne predloži, učinki tega sporočila štejejo za dokončne, kar pomeni zlasti vračilo neupravičeno prejetih zneskov za mesece od januarja do marca 2019.

17. Pritožnik je pripombe predložil pristojni službi Parlamenta z elektronskim sporočilom, poslanim 22. maja 2019. Parlament je z elektronskim sporočilom, poslanim istega dne, potrdil prejem teh pripomb in pritožnika obvestil, da bo prejel odgovor po preučitvi njegovih trditev.

18. Vodja oddelka za plače in socialne pravice poslancev generalnega direktorata Evropskega parlamenta je v dopisu z dne 8. julija 2019, torej po tem, ko je pritožnik vložil tožbo, pritožniku sporočil, da pripombe, ki jih je predložil, ne vsebujejo elementov, ki bi upravičili revizijo stališča Parlamenta, kot je navedeno v spornem sporočilu, in da sta zato pokojninska pravica ter načrt za izterjavo nepravilno plačanih zneskov, izračunanih in sporočenih v prilogi k temu sporočilu, z datumom sporočila o tej odločbi postala dokončna.

IV. Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijani sklep

19. Pritožnik je s tožbo, ki jo je 10. junija 2019 vložil v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, zahteval razglasitev ničnosti spornega sporočila. Parlament je 29. avgusta 2019 z ločenim aktom vložil ugovor nedopustnosti te tožbe.

20. Pritožnik je 6. septembra 2019 vložil vlogo o prilagoditvi svoje tožbe, 10. oktobra 2019 pa svoja stališča v zvezi s tem ugovorom nedopustnosti.

21. Parlament je 9. oktobra 2019 vložil svoja stališča v zvezi z vlogo o prilagoditvi, ki jo je vložil pritožnik.

22. Splošno sodišče je z izpodbijanim sklepom, ki je bil sprejet v skladu s členom 126 Poslovnika Splošnega sodišča, tožbo, ki jo je vložil pritožnik, zavrglo kot očitno nedopustno.

[11] UL 2009, C 159, str. 1.

[12] V nadaljevanju: sporno sporočilo.

23. Na prvem mestu, glede zahteve za razglasitev ničnosti spornega sporočila je Splošno sodišče najprej odločilo, da je Parlament ugovor nedopustnosti vložil v predpisanih rokih, ker se ti izračunajo ob upoštevanju podaljšanja zaradi oddaljenosti za enkratno obdobje desetih dni, kar velja tudi, če se zadevni akt vloži prek e-Curie. [13]

24. Splošno sodišče je nato presodilo, da sporno sporočilo ne posega v položaj. [14] Potem ko je ugotovilo, da samo to, da se novi način izračuna pokojnin uporablja že od aprila 2019, ne zadostuje za ugotovitev, da je Parlament sprejel dokončno stališče o višini pokojnin, [15] je na podlagi besedila spornega sporočila in možnosti pritožnika, da predloži pripombe, o čemer je bil obveščen in kar je tudi storil, [16] sklepalo, da odgovor Parlamenta pritožniku pomeni končno odločbo te institucije in ga zato ni mogoče preučiti kot izključno potrditveni akt spornega sporočila. [17]

25. Nazadnje, Splošno sodišče je menilo, da njegova presoja nedopustnosti predloga za razglasitev ničnosti spornega sporočila ne more poseči v pravico do učinkovitega sodnega varstva ali Parlamentu omogočiti, da bi bil izvzet iz nadzora Splošnega sodišča. [18]

26. Na drugem mestu, Splošno sodišče je presodilo, da je vloga o prilagoditvi, ki jo je vložil pritožnik, očitno nedopustna, ker stranka ne more prilagoditi svojih predlogov in tožbenih razlogov, če njena prvotna tožba ob predložitvi ni dopustna. [19]

27. Na tretjem mestu, Splošno sodišče je kot očitno nedopusten zavrglo predlog pritožnika, naj Parlamentu naloži plačilo neupravičeno zadržanih zneskov, ker v skladu z ustaljeno sodno prakso na institucije Unije ne more nasloviti odredbe. [20]

V. Predlogi strank

28. Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

– izpodbijani sklep razveljavi;

– posledično razveljavi sporno sporočilo in sporočilo z dne 8. julija 2019;

– podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču in

– Parlamentu naloži plačilo stroškov obeh postopkov.

29. Parlament Sodišču predlaga, naj:

– pritožbo zavrne in

[13] Glej točke od 40 do 44 izpodbijanega sklepa.
[14] Glej točko 53 izpodbijanega sklepa.
[15] Glej točko 47, zadnji stavek, izpodbijanega sklepa.
[16] Glej točki 48 in 49 izpodbijanega sklepa.
[17] Glej točki 52 in 56 izpodbijanega sklepa.
[18] Glej točki 57 in 58 izpodbijanega sklepa.
[19] Glej točki 62 in 63 izpodbijanega sklepa.
[20] Glej točki 66 in 67 izpodbijanega sklepa.

– pritožniku naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka.

VI. Pritožba

30. Pritožnik v utemeljitev svoje pritožbe navaja tri pritožbene razloge, ki se nanašajo na nepravočasnost ugovora nedopustnosti, ki ga je zoper njegovo tožbo vložil Parlament, izpodbojnost spornega sporočila in dopustnost predloga za razglasitev ničnosti, ki je bil sestavljen z vlogo o prilagoditvi. Poleg tega ponavlja tožbene razloge, navedene na prvi stopnji.

A. Prvi pritožbeni razlog: nepravočasnost ugovora nedopustnosti, ki ga je vložil Parlament

1. Trditve strank

31. Pritožnik meni, da je Splošno sodišče kršilo člene 60, 81(1) in 130(1) Poslovnika Splošnega sodišča ter člen 6 odločbe e-Curia, ker je menilo, da je bil ugovor nedopustnosti Parlamenta z ločeno vlogo 29. avgusta 2019 pravilno vložen, čeprav se je rok iztekel 25. avgusta 2019.

32. Pritožnik trdi, da se podaljšanje procesnih rokov iz člena 60 navedenega poslovnika uporablja le za primere, v katerih je potrebno pošiljanje po pošti, in da se zato ne uporablja pri vložitvi in vročanju procesnih aktov v okviru aplikacije e-Curia, ki zagotavlja takojšnjost digitaliziranih izmenjav, kot je določeno v preambuli odločbe e-Curia.

33. Parlament po eni strani meni, da je pritožbeni razlog delno nedopusten, ker pritožnik ne pojasnjuje, zakaj naj bi Splošno sodišče kršilo člen 6 odločbe e-Curia, po drugi strani pa, da je v preostalem neutemeljen, ker temelji na očitno napačni razlagi člena 60 tega poslovnika, ki se uporablja za vsako vložitev akta prek aplikacije e-Curia, ki jo je za to treba uporabiti, kot je določeno v členu 56a(1) tega poslovnika.

2. Presoja

34. Obvezna uporaba aplikacije e-Curia iz člena 56a Poslovnika Splošnega sodišča za vlaganje in vročanje vlog v postopku pred Splošnim sodiščem je bila uvedena glede na koristi, ki jih prinaša takojšnjost digitaliziranih izmenjav, ki jih ta aplikacija omogoča, kot je navedeno v uvodni izjavi 3 odločbe e-Curia.

35. Vendar pravilo iz člena 60 tega poslovnika, ki določa podaljšanje postopkovnih rokov za enkratno obdobje desetih dni zaradi oddaljenosti brez kakršnih koli podrobnosti o načinu vložitve procesnih aktov, ni bilo spremenjeno.

36. Tako podaljšanje zaradi oddaljenosti je določeno tudi v členu 51 navedenega poslovnika. Sodišče pri izračunu rokov za pritožbo to upošteva tudi pri uporabi aplikacije e-Curia.[21]

37. V teh okoliščinah menim, da prvi pritožbeni razlog ni utemeljen.

[21] Glej sklepa z dne 11. junija 2020, GMPO/Komisija (C-575/19 P, neobjavljen, EU:C:2020:448, točka 31), in z dne 5. maja 2021, Comprojecto-Projectos e Construções in drugi/BCE in Banco de Portugal (C-450/20 P, neobjavljen, EU:C:2021:356, točki 11 in 12).

B. Drugi pritožbeni razlog: izpodbojnost spornega sporočila

1. Trditve strank

38. Pritožnik v utemeljitev tega pritožbenega razloga na podlagi člena 263 PDEU, člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in načela učinkovitosti sodnega varstva navaja:

– da sporno sporočilo ni le pripravljalni akt, ker naj bi imelo zavezujoče pravne učinke, in sicer takojšnje znižanje njegove pokojnine, ne da bi lahko imela predložitev pripomb v določenem roku po prejemu tega sporočila kakršen koli učinek;

– da ob vložitvi njegove tožbe Parlament še ni odgovoril na njegove pripombe in da je zadevo predložil Splošnemu sodišču v roku, določenem v členu 263 PDEU, da ne bi bil prekludiran, ter

– da je trditev, da bi predložitev pripomb za preverjanje spornega sporočila pomenila, da zoper njega ni mogoče vložiti tožbe, v nasprotju z učinkovitostjo sodnega varstva in da bi Parlamentu omogočila, da se izogne vsakršnemu sodnemu nadzoru, če ne bi odgovoril na pripombe ali bi sprejel odgovor s potrditveno vsebino.

39. Parlament trdi:

– da je bila sprememba zneska pokojnine začasna in bi jo bilo mogoče spremeniti glede na pisne pripombe, ki jih je predložil pritožnik;

– da iz razlogov, ki jih je Splošno sodišče navedlo v točkah 48 in 49 izpodbijanega sklepa, ni bilo dvoma o tej začasnosti, kar je bilo razvidno tudi iz elektronskega sporočila, poslanega pritožniku, v katerem je bil obveščen o odgovoru na svoje pripombe;

– da je po preučitvi teh pripomb Parlament sprejel končno odločbo in

– da bi pritožba zoper to odločbo zagotovila zadostno sodno varstvo.

40. Glede trditve pritožnika v zvezi s tveganjem, da Splošno sodišče ne bi moglo izvajati nadzora nad njegovimi akti, se je Parlament skliceval na točko 58 izpodbijanega sklepa.

2. Presoja

41. S tem drugim pritožbenim razlogom pritožnik v bistvu graja presojo Splošnega sodišča glede merila pravnega učinka, ki omogoča uporabo pravnega sredstva iz člena 263 PDEU, glede na sodno prakso Sodišča.

42. Zato je treba opozoriti, da so „izpodbojni akti“ v smislu tega člena vse določbe, ki jih sprejmejo institucije Unije, ne glede na obliko, in katerih namen je ustvariti zavezujoče pravne učinke, ki lahko posežejo v interese tožeče stranke, ki je fizična ali pravna oseba, tako da bistveno spremenijo njen pravni položaj.[22]

[22] Glej sodbi z dne 25. februarja 2021, VodafoneZiggo Group/Komisija (C-689/19 P, EU:C:2021:142, točka 48 in navedena sodna praksa), in z dne 22. aprila 2021, thyssenkrupp Electrical Steel in thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Komisija (C-572/18 P, EU:C:2021:317, točka 46 in navedena sodna praksa).

43. Nasprotno pa so iz sodnega nadzora, določenega v členu 263 PDEU, izvzeti vsi akti, ki ne povzročajo zavezujočih pravnih učinkov, kot so pripravljalni akti, povsem izvršilni akti, zgolj priporočila in mnenja ter načeloma notranja navodila.[23]

44. Za ugotovitev, ali ima izpodbijani akt take učinke, se je treba osredotočiti na njegovo vsebino in namen njegovega avtorja[24] ter navedene učinke presojati glede na objektivna merila, kot je vsebina tega akta, po potrebi ob upoštevanju okoliščin, v katerih je bil sprejet, in pristojnosti institucije, ki ga je sprejela.[25]

45. Tako vmesni ukrepi, katerih cilj je priprava končne odločbe, načeloma ne pomenijo aktov, ki so lahko predmet ničnostne tožbe. To velja, če izražajo začasno stališče institucije.[26]

46. Zoper vmesne akte tudi ni mogoče vložiti tožbe, če bi se bilo na njihovo nezakonitost mogoče sklicevati v utemeljitev tožbe zoper končno odločbo, za katero ti akti predstavljajo pripravljalno fazo. V tem primeru bi tožba zoper odločbo, s katero se postopek konča, zagotavljala zadostno sodno varstvo.[27]

47. Poleg tega je zoper izpodbijano odločbo mogoče vložiti ničnostno tožbo, samo če je sprememba nekaterih delov obrazložitve odločbe spremenila vsebino tega, kar je bilo odločeno v izreku, tudi če se izrek prejšnje odločbe ni spremenil, pri tem pa vplivala na interese tožečih strank v smislu sodne prakse v zvezi s členom 263 PDEU. Drugače gre za potrditveni akt, ki ga v smislu tega člena ni mogoče izpodbijati.

48. V obravnavani zadevi je Splošno sodišče ob uporabi sodne prakse, ki ustreza sodni praksi iz točk 42 in 45 teh sklepnih predlogov,[28] navedlo elemente, ki izhajajo iz vsebine spornega sporočila, in sicer uporabljeni izraz „načrt“ ter pojasnilo, da bosta revizija pokojninskih pravic in izterjava nepravilno prejetih zneskov za mesece od januarja do marca 2019 postali dokončni šele po izteku 30-dnevnega roka, v katerem je mogoče podati pripombe. Splošno sodišče je menilo, da je uveljavljanje te možnosti pritožnika preprečilo, da bi načrt za določitev novih pokojninskih pravic postal dokončen, in da je zato dopis, poslan pozneje kakor pripombe pritožnika, končna odločba Parlamenta.

49. Poleg tega je Splošno sodišče presodilo, da dopis ni izključno potrditveni akt, ker sporno sporočilo ni bilo dokončno in ker glede tega ni pomembno, da v njem ni bil naveden rok za odgovor Parlamenta.

50. V okviru drugega pritožbenega razloga pritožnik ne izpodbija ugotovitev Splošnega sodišča glede vsebine spornega sporočila in okoliščin njegove izdaje. Meni, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri presoji izpodbojnosti tega sporočila, z utemeljitvijo, da je bil njegov učinek takojšnje znižanje zneska njegove pokojnine.

[23] Glej sodbo z dne 22. aprila 2021, thyssenkrupp Electrical Steel in thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Komisija (C-572/18 P, EU:C:2021:317, točka 47 in navedena sodna praksa).

[24] V zvezi z neizpolnitvijo določenih formalnih zahtev glej sodbo z dne 17. julija 2008, Athinaïki Techniki/Komisija (C-521/06 P, EU:C:2008:422, točke od 42 do 45).

[25] Glej sodbo z dne 22. aprila 2021, thyssenkrupp Electrical Steel in thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Komisija (C-572/18 P, EU:C:2021:317, točka 48 in navedena sodna praksa).

[26] Glej sodbo z dne 13. oktobra 2011, Deutsche Post in Nemčija/Komisija (C-463/10 P in C-475/10 P, EU:C:2011:656, točka 50 in navedena sodna praksa).

[27] Glej sodbi z dne 13. oktobra 2011, Deutsche Post in Nemčija/Komisija (C-463/10 P in C-475/10 P, EU:C:2011:656, točka 53 in navedena sodna praksa), in z dne 22. aprila 2021, thyssenkrupp Electrical Steel in thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Komisija (C-572/18 P, EU:C:2021:317, točka 50 in navedena sodna praksa).

[28] Glej točki 46 in 47 izpodbijanega sklepa.

51. Iz točk 5, 6 in 47 izpodbijanega sklepa je razvidno, da je Splošno sodišče ugotovilo, da je sporno sporočilo izdal Parlament, ki ima pristojnost odločanja, in da mora Parlament v skladu s sistemom določanja višine pokojnin evropskih poslancev opraviti revizijo zneska izplačanih pokojnin. Po ugotovitvah Splošnega sodišča je bila v teh okoliščinah praksa generalnega direktorata za finance te institucije, da je februarja 2019 pritožnika obvestil o prihodnji reviziji zneska njegove pokojnine zaradi samodejne uporabe Sklepa št. 14/2018, čez dva meseca pa še o njegovem učinkovitem izvajanju in možnosti, da v roku 30 dneh po tem, ko je bilo to sporočilo poslano, predloži pripombe.

52. Zato je iz tega mogoče sklepati, da je Parlament nedvoumno uvedel ukrep s pravnimi učinki, ki vplivajo na interese pritožnika in so zanj zavezujoči.

53. Da bi lahko štelo, da sporno sporočilo ne pomeni odločbe, je Splošno sodišče upoštevalo obstoj možnosti predložitve pripomb po prejemu tega sporočila in ugotovilo, da je bila ta možnost uveljavljena, da so bile pripombe pritožnika preučene in da zneski, ki so bili neupravičeno izplačani od januarja 2019, niso bili izterjani.

54. Splošno sodišče pri tem ni upoštevalo naslednjih elementov, ki izhajajo iz njegovih ugotovitev:

– neodložitev zavezujočih učinkov spornega sporočila, ki vplivajo na interese pritožnika, če so bile prejete pripombe, in

– gotovost, da Parlament načeloma ne more spremeniti svoje odločitve, ker mora biti ta vezana na Sklep št. 14/2018.

55. Torej v teh posebnih okoliščinah, ki se zelo razlikujejo od tistih, na katerih temelji sodna praksa, ki jo je Splošno sodišče navedlo v točki 46 izpodbijanega sklepa, spornega sporočila v nasprotju s tistim, ki je bilo poslano februarja 2019, ni mogoče šteti za zgolj informativni dopis, ki bi bil naslovljen na pritožnika zato, da bi ta podal svoje stališče in ga čim bolj izčrpno pojasnil Parlamentu, preden ta sprejme odločitev, oziroma z drugimi besedami, za enega od potrebnih korakov pred omejitvijo pravic pritožnika.

56. V teh okoliščinah bi bilo mogoče sporno sporočilo preučiti v predhodnem ali pripravljalnem stališču samo, če bi Parlament pojasnil, da bo njegova odločitev o znižanju pokojnin na podlagi Sklepa št. 14/2018 imela konkretne učinke le, če zadevna stranka ne predloži pripomb ali če določen rok za predložitev takih pripomb poteče, kar pa se v obravnavani zadevi ni zgodilo.

57. Glede tega je ugotovitev, da Parlament ni v celoti uveljavljal učinkov znižanja zneska pokojnine, ki velja od aprila 2019, ker ni izterjal zneskov, ki so bili neupravičeno izplačani med januarjem in marcem 2019, brezpredmetna. Ta ugotovitev namreč ne more spremeniti opredelitve spornega sporočila, ki izhaja iz samodejne revizije zneska zapadle pokojnine in pokojnin, ki bodo zapadle, ker so vsebinski pogoji za povračilo neupravičeno prejetih zneskov prav tako povezani s Sklepom št. 14/2018.

58. Izpodbojnost spornega sporočila potrjuje ugotovitev iz točke 52 izpodbijanega sklepa, da v okviru tega postopka revizije pokojnin po izteku 30-dnevnega roka za predložitev pripomb, ki ga ima pokojninski upravičenec, ali v primeru njihove zavrnitve ni sprejeta nobena nadaljnja odločitev. Tako se, ker ni postopka preverjanja, ki bi vodil do odločbe s podrobno obrazložitvijo

kot odgovor na pripombe pokojninskih upravičencev, zakonitost akta, katerega učinek je bila sprememba zneska pokojnine, ob koncu tega obdobja presoja na podlagi informacij, ki jih je Parlament imel na voljo v trenutku, ko je obvestil upravičenca.

59. Parlament v okoliščinah, kakršne so v tem sporu, prav tako ne more uspešno trditi, da bi moral pritožnik, ki je po prejemu spornega sporočila predložil pripombe, počakati, da mu ta institucija oporeka s potrditvijo znižanja njegove pokojnine, da bi se ta odgovor na njegove pripombe lahko štel za dokončen in zato izpodbojen akt. Uspeh takega pristopa pritožnika je bil namreč glede na načelo zmanjšanja zneska pokojnin v odvisnosti od Sklepa št. 14/2018 v skladu z informacijami, ki jih je ponovil Parlament, zelo malo verjeten, zaradi česar je bil pritožnik izpostavljen tveganju, da se bo odgovor ob neobstoju novih informacij štel za potrditveni akt, zoper katerega ni mogoče vložiti pritožbe. [29]

60. Zgoraj navedeno analizo potrjuje sodna praksa glede opredelitve akta, ki posega v položaj, v sporih na področju javnih uslužbencev, kadar se izpodbijajo finančni učinki odločbe. Tako lahko mesečna plačilna lista kaže na obstoj odločbe. [30] Če se s to plačilno listo prvič uveljavi nov splošni akt o določitvi finančnih pravic, ta lista za naslovnika nujno pomeni sprejetje individualne upravne odločbe z zavezujočimi pravnimi učinki, ki lahko neposredno in takoj vplivajo na interese zadevnega uradnika. Naslednje plačilne liste so, nasprotno, omejene na poročanje o nadaljevanju učinkov te prvotne individualne upravne odločbe v daljšem obdobju in jih je mogoče opredeliti za potrditvene individualne upravne odločbe. [31]

61. Poleg tega bi lahko opozorili, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso, kadar kandidat na natečaju zahteva ponovni preizkus odločbe natečajne komisije, ta odločba, ki jo komisija sprejme po ponovnem preizkusu položaja kandidata, akt, ki posega v njegov položaj, saj odločba, sprejeta po ponovnem preizkusu, tako nadomesti prvotno odločbo komisije. [32]

62. Nazadnje, ker je po mojem mnenju izpodbojnost spornega sporočila v smislu člena 263 PDEU v bistvu posledica zaporedja informacij, ki so bile podane pritožniku, in izvajanja splošne odločbe pod pogoji, zaradi katerih je sodno varstvo pritožnika negotovo, se zdi primerno Sodišče opozoriti na posledice sodbe z dne 28. junija 2018, Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija [33].

63. V nekaterih pogledih so okoliščine iz zadeve, v kateri je bila izrečena zgoraj navedena sodba, verjetno podobne tistim, na katerih temelji drugi pritožbeni razlog. Sodišče je namreč ugotovilo, da je pritožnica prejela elektronsko sporočilo, ki bi ga lahko štela za sporočilo, da je Evropska komisija zavrnila njen predlog, [34] in ni vedela, da je ta sprejela končno odločbo po datumu vložitve tožbe. V nasprotju s Splošnim sodiščem, ki je za ugotovitev nedopustnosti te tožbe štelo, da je vložena zoper elektronsko pošto, katere avtor ni bila Komisija, in da je izpodbijani akt le

[29] Glej točko 47 teh sklepnih predlogov.

[30] Glej sodbo z dne 15. junija 1976, Wack/Komisija (1/76, EU:C:1976:91, točka 5).

[31] Glej sodbi z dne 12. decembra 2019, Tàpias/Svet (T-527/16, EU:T:2019:856, točka 37), in z dne 5. decembra 2012, Lebedef in drugi/Komisija (F-110/11, EU:F:2012:174, točki 36 in 37 ter navedena sodna praksa).

[32] Glej sodbo z dne 5. septembra 2018, Villeneuve/Komisija (T-671/16, EU:T:2018:519, točka 24).

[33] C-635/16 P, v nadaljevanju: sodba Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija, EU:C:2018:510.

[34] Sodišče je v točki 66 sodbe Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija navedlo, da „iz besedila elektronskega sporočila z dne 17. julija 2015, kot je navedeno v točki 21 te sodbe, izhaja, da je [Izvajalska agencija za inovacije in omrežja (INEA)] izrecno obvestila *[družbo Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV] o tem, da se njen ‚predlog zavrne*'. INEA je pojasnila tudi, da je *postopek* za sprejetje odločbe Komisije o izbiri projektov in dodelitvi nepovratnih sredstev *še vedno potekal*. Vendar pa je dodala, da bodo ‚*v malo verjetnem primeru, da pri sprejemanju te odločbe pride do sprememb, ki zadevajo vaš predlog, […] posebej obveščeni po elektronski pošti*'. [Ta družba] pa pozneje v zvezi s tem ni dobila nobene druge pošte od INEA ali od Komisije." Moj poudarek.

začasen,[35] je Sodišče iz ugotovitev Splošnega sodišča sklepalo, da bi moralo Splošno sodišče ob upoštevanju posebnih okoliščin zadeve in za zagotovitev učinkovitega sodnega varstva pritožnici priznati, da je predmet tožbe zoper Komisijo[36] razglasitev ničnosti končne odločbe.

64. Tako se Sodišče v navedeni sodbi ni izreklo o začasnosti izpodbijanega akta, ampak o tem, da pritožnica glede na izvedeni postopek ni mogla opredeliti izvedbenega sklepa Komisije, ki je bil končni akt, ob upoštevanju, da je sporno elektronsko sporočilo vsebovalo pouk o razpoložljivih pravnih sredstvih in da so bila ta uporabljena ob nepoznavanju izvedbenega sklepa.[37] V tem smislu je treba tej sodbi nameniti posebno pozornost, saj prikazuje postopkovne posledice, ki morajo biti ob negotovosti o naravi in obsegu aktov zaradi njihovega besedila in ozadja izpeljane glede na njihove pravne učinke.[38] Zato podredno Sodišču predlagam, naj uporabi podobno obrazložitev.

65. Iz vseh teh ugotovitev sklepam, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je tožbo za razglasitev ničnosti spornega sporočila, ki jo je vložil pritožnik, zavrglo kot očitno nedopustno, ker naj to sporočilo ne bi bilo izpodbojni akt, ki je lahko predmet take tožbe na podlagi člena 263 PDEU.

66. Zato Sodišču predlagam, naj odloči, da je drugi pritožbeni razlog utemeljen, in zato izpodbijani sklep razglasi za ničen, ne da bi bilo treba preučiti tretji pritožbeni razlog, ki je podreden.

67. Vendar bom dokončal analizo preostalega pritožbenega razloga za primer, da bi Sodišče odločilo, da drugi pritožbeni razlog zavrne.

C. Tretji pritožbeni razlog: dopustnost predloga za razglasitev ničnosti sporočila z dne 8. julija 2019, ki je bil sestavljen z vlogo o prilagoditvi in temelji na potrebi, da se ta vloga spremeni v tožbo

1. Trditve strank

68. Pritožnik podredno graja točki 62 in 63 izpodbijanega sklepa, kjer je bil njegov predlog za razglasitev ničnosti spornega sporočila, sestavljen z vlogo o prilagoditvi, razglašen za nedopusten. Trdi, da bi moralo Splošno sodišče, ker ta tožba izpolnjuje pogoje iz člena 76 njegovega poslovnika in je bila vložena v ustreznem roku, po načelu hrambe pravnih aktov tožbo spremeniti in vlogo o prilagoditvi opredeliti kot tožbo na podlagi člena 86 tega poslovnika.

69. Pritožnik navaja, da je načelo, na katero se sklicuje, določeno v italijanskem pravu, ki ga izvajajo italijanska sodišča, in da je menil, da bi lahko imel od njega koristi, če bi vložil vlogo o prilagoditvi. S tem, da ni bila izvedena vsebinska presoja njegove tožbe, naj bi mu bilo preprečeno, da doseže zaščito svojega pravnega položaja, in posledično naj bi mu bila kršena pravica do obrambe.

[35] Glej sodbo Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija (točke 31, 34 in 65).

[36] Glej sodbo Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija (točka 71).

[37] Glej sodbo Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija (točke od 66 do 70).

[38] Glej v tem smislu sklepne predloge generalne pravobranilke J. Kokott v zadevi Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisija (C-635/16 P, EU:C:2018:28, točki 6 in 7). Generalna pravobranilka je pojasnila, da je pritožnica na Splošnem sodišču vložila še eno tožbo, s katero je zahtevala, da se izvedbeni sklep Komisije razglasi za ničen, Komisija pa je ugovarjala, da tožba ni bila vložena pravočasno.

70. Parlament meni, da Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava s tem, da je presodilo, da je nedopustnost vloge o prilagoditvi posledica nedopustnosti predloga za razglasitev ničnosti spornega sporočila. Podredno Parlament trdi, da je bilo pritožbo mogoče vložiti zgolj zoper odločbo, sprejeto po preučitvi pripomb pritožnika. Dodaja, da nobena določba Poslovnika Splošnega sodišča niti nobeno splošno načelo prava Unije Splošnega sodišča ne zavezuje k spremembi vloge o prilagoditvi ter da se na italijansko pravo in italijansko sodno prakso ni mogoče učinkovito sklicevati. Poleg tega trdi, da Splošnemu sodišču ni mogoče očitati kršitve načela učinkovitega sodnega varstva, ker je pritožnik lahko vložil ničnostno tožbo zoper odločbo, s katero so bile njegove pripombe v zvezi s spornim sporočilom zavrnjene.

2. Presoja

71. Ker pritožnik v utemeljitev tretjega pritožbenega razloga graja sklep Splošnega sodišča in meni, da bi moralo navedeno sodišče njegovo tožbo spremeniti, kot bi to naredilo italijansko sodišče, Sodišču predlagam, naj odloči, da je ta pritožbeni razlog očitno neutemeljen.

D. Pritožbeni razlogi in pravne trditve iz predloga za razglasitev ničnosti spornega sporočila in sporočila z dne 8. julija 2019

72. Pritožnik ponavlja tožbene razloge, ki jih je navedel v predlogu za razglasitev ničnosti spornega sporočila in sporočila z dne 8. julija 2019, ker Splošno sodišče ni odločilo po vsebini.

73. Parlament trdi, da so ti pritožbeni razlogi nedopustni, ker niso vloženi zoper izpodbijani sklep, in brezpredmetni, ker Splošno sodišče ni odločalo o vsebini tožbe.

74. Kot je razvidno iz predlogov pritožnika v okviru pritožbe, ta Sodišče prosi, naj odloči o predlogu za razglasitev ničnosti spornega sporočila in sporočila z dne 8. julija 2019. Če se Sodišče odloči, da bo izpodbijani sklep razglasilo za ničen, se je treba vprašati, kakšne možnosti ima, da odloči o zadevi.

E. Tožba na prvi stopnji

75. V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko Sodišče v primeru razveljavitve odločbe Splošnega sodišča samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje, ali pa jo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.

76. V obravnavani zadevi Sodišče v tej fazi postopka ne more odločiti o utemeljenosti tožbe, ki jo je pritožnik vložil pri Splošnem sodišču, ker se je to izreklo samo glede ugovora nedopustnosti, ki ga je vložil Parlament.

77. Vendar ima Sodišče dokaze, potrebne za dokončno odločitev o tem ugovoru nedopustnosti.[39]

78. Zato Sodišču predlagam, naj odloči, da je treba navedeni ugovor nedopustnosti, ki temelji na tem, da naj sporno sporočilo ne bi moglo biti predmet ničnostne tožbe, zavrniti.

[39] Glej sodbi z dne 9. julija 2009, 3F/Komisija (C-319/07 P, EU:C:2009:435, točka 98), in z dne 13. oktobra 2011, Deutsche Post in Nemčija/Komisija (C-463/10 P in C-475/10 P, EU:C:2011:656, točka 78). Glej tudi sodbo z dne 28. februarja 2019, Conseil/Growth Energy in Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, točka 128).

79. Zato je treba zadevo vrniti Splošnemu sodišču v ponovno odločanje, da bo preučilo tožbo pritožnika za razglasitev ničnosti spornega sporočila.

VII. Stroški

80. Vrnitev zadeve v razsojanje Splošnemu sodišču upravičuje, da se odločitev o stroških v zvezi s pritožbenim postopkom pred Sodiščem pridrži.

VIII. Predlog

81. Glede na navedeno Sodišču predlagam, naj:

– sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 3. julija 2020, Falqui in Poggiolini/Parlament (T-347/19 in T-348/19, neobjavljen, EU:T:2020:303), v delu, v katerem se nanaša na tožbo Danila Poggiolinija, razveljavi;

– ugovor nedopustnosti tožbe D. Poggiolinija, ki ga je Evropski parlament navedel pred Splošnim sodiščem, zavrne;

– zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da odloči o predlogih D. Poggiolinija za razglasitev ničnosti sporočila z dne 11. aprila 2019, ki ga je sprejel vodja oddelka za plače in socialne pravice poslancev generalnega direktorata (GD) Evropskega parlamenta za finance in ki se nanaša na prilagoditev zneska pokojnine, ki jo prejema pritožnik, zaradi začetka veljavnosti Sklepa št. 14/2018 Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (urad predsedstva poslanske zbornice, Italija) 1. januarja 2019, in

– pridrži odločitev o stroških.